

नव जानचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

गायिका शान्ति श्री परियार र गायक गौरव गिरीको स्वर रहेको 'लगाउने हैलो' कि बोलको गीत सार्वजनिक भएको छ । देउडा संस्कृतिमा आधारित गीतमा गायक गिरीको शब्द प्रेरण छ । गीतमा सुदुरपश्चिमको मोडल मिस पवित्राको अभिनय देख्न सकिन्छ । भिडियोमा मिस पवित्रा अलावा दीपा शाही र राजेश नाथको पनि अभिनय छ । लुम्बिनीको विभिन्न रमणीय स्थानमा छायांकन गरिएको भिडियोमा विद्योको कथालाई कलात्मक शैलीमा निर्देशक देखाइएको छ ।

आजको विचार...

सुन्दरानन्द सिटोला

दिरघप्रसिद्ध कान्स फिल्म फेस्टिभलमा सहभागी हुन अभिनेता प्रदीप सङ्का शनिबार राती फ्रान्स प्रस्थान गरेका छन् । उनी त्यहाँ कान्स मार्केट र एक फ्रान्सेली फिल्मको रेडकार्पेट प्रिमियरमा सहभागी हुनेछन् । उनी अभिनित फिल्म 'पवलो' कान्स मार्केट (मार्च ६ फिल्म)मा सहभागी छन् । स्टल सञ्चालन र फिल्मको निर्देशक प्रदीप शाही र निर्माता कान्स मार्केटमा छन् । यसबाहेक, थिथरी फिल्म निर्देशित फ्रान्सेली भाषाको फिल्म 'ला फेवले ला प्लस रिच डु मोन्ड'को रेडकार्पेट र रिजुनिङमा उनी सहभागी हुनेछन् ।

१० वर्ष ३० अंक २५३ १०८२ जेठ ५ गते सोमबार 19 May 2025, Monday पृष्ठ संख्या ८ मूल्य रु ५/-

संक्षिप्त समाचार

हैदराबादमा आगलागी

हुदाँ १७ को मृत्यु

(रासस/एएफपी)

शाबा सिटी, जेठ ४/हैदराबादको गुलजार हाउसमा रहेको भवनमा भएको आगलागीको प्रारम्भिक जाँचबाट कम्तीमा १७ जनाको ज्यान गएको घटनामा शर्ट सर्किटका कारण दूवै आगलागी भएको देखिएको अग्नि विभागका एक अधिकारीले आइतबार बताएका छन् । 'प्रारम्भिक जाँचले कारण शर्ट सर्किट भएको देखाएको छ', तेलहाना विपद् प्रतिक्रिया तथा अग्नि सेवाका महानिदेशक वाई नागी रेड्डीले भने, 'सबै १७ जनाको मृत्यु थुप्रै फोक्सोमा गएकोले भएको हो, केहीलाई जलनका चोटहरू थिएन ।' गुलजार हाउस क्षेत्रमा कृष्णा पल्स पसल र अत्यासीय परिसरमा आगलागीको घटना भएको थियो । रेड्डीका अनुसार अग्नि विभागले स्थानीय समयानुसार बिहान ६:१६ बजे कल प्राप्त गरेर ६:१७ बजे पर्याप्त कर्मचारीहरूसहित ११ वटा दमकन पठाएको थियो अग्नि विभागले मागिसहरूलाई बचाउन इवाक्यन्त्र र अक्सिजन मास्कहरू प्रयोग गर्नु । 'प्राप्त जानकारी अनुसार १७ जनाको ज्यान बचाउन सकिएन' प्रारम्भिक परीक्षणले शर्ट सर्किट कारण रहेको देखाउँछ, उनले भने ।

पाल्पाका स्थानीय तहको बेरुजुमा सुधार अभै २० करोड ३८ लाख बेरुजु कुन पालिकामा कति ?

रासस/रासस

पाल्पा, जेठ ४/पाल्पाका स्थानीय तहमा बेरुजुको अवस्था सामान्य सुधार भएको देखिएको छ । महालेखा परीक्षकको ६२ औँ प्रतिवेदन अनुसार अधिल्लो आर्थिक वर्षको तुलनामा २०८०/८१ मा बेरुजुको अवस्थामा सामान्य सुधार देखिएको हो । बेरुजुमा सामान्य सुधार देखिए पनि बेरुजु भने अत्यन्त हुन सकेको छैन । महालेखा परीक्षकको कार्यालयले आर्थिक वर्ष २०८०/८१ मा गरेको लेखापरीक्षणमा जिल्लाका १० वटा पालिकाहरूमा २० करोड ३८ लाख ९४ हजार बेरुजु भन्ने देखिन्छ । अधिल्लो आव २०७९/८० मा २७ करोड ९० लाख ९२ हजार बेरुजु थियो । जहाँ अहिले ७ करोड ५१ लाख ९८ हजारले कम हुन आएको छ । विगतमा यहाँका

लुम्बिनीमा राजस्व संकलनसम्बन्धी विधेयक पारित

राज, जेठ ४/लुम्बिनी प्रदेशले राजस्व संकलन सम्बन्धी विधेयक पारित गरेको छ । प्रदेशको आर्थिक प्रशासनलाई थप पारदर्शी र प्रभावकारी बनाउने उद्देश्यसहित तयार गरिएको प्रदेश समायिक कर तथा राजस्व संकलनसम्बन्धी व्यवस्था गर्न बनेको विधेयक प्रदेशसभा बैठकले सर्वसम्मति पारित गरेको हो । लुम्बिनी प्रदेशसभाको छैटौँ अधिवेशनको चौथो बैठकमा आइतबार आर्थिक मामिला तथा योजनामन्त्री धनेन्द्र कार्कीले विधेयक प्रस्तुत गरेका थिए । उनले लुम्बिनी प्रदेशसभा नियमावली, २०७९ को नियम १०९

को उपनियम (१) को खण्ड (क) बमोजिम विधेयकमाथि दफावार छलफलका लागि प्रस्ताव पेश गरेका थिए । छलफलका लागि कुनै सदस्यले नाम नटिपेपछि कारण विधेयकलाई प्रत्यक्ष निर्णयार्थ प्रस्तुत गरिएको थियो । सभामुख तुलाराम घर्ती भगवले बैठकमा जानकारी दिँदै विधेयकमाथि कुनैले विपक्षमा मत नदिएको हुँदा सर्वसम्मति पारित भएको घोषणा गरेका थिए । यो विधेयकमाथि अब प्रदेश सरकारले स्थानीय तहहरूसँग समन्वय गरी कर संकलन प्रणालीलाई एकीकृत, पारदर्शी र उत्तरदायी बनाउने कानुनी संरचना तयार गर्नेछ ।

स्थानीय तहको बेरुजुको अवस्था डरलाग्दो रहे पनि पछिल्ला वर्षहरूमा केही कम हुँदै गएको देखिन्छ । यहाँ आव २०७८/७९ मा ४१ करोड ३३ लाख १८ बेरुजु थियो । यसले जिल्लाका स्थानीय तहको बेरुजुको अवस्थामा केही सुधार हुँदै गएको देखिन्छ । सरकारी खर्च भए पनि स्रोत प्रमाणित हुन नसकेको हिसाबलाई महालेखा परीक्षक कार्यालयले

बेरुजुका रूपमा राखे गर्छ । कुनै पनि कार्यालयमा बेरुजु देखिनु भनेको त्यहाँ वित्तीय अनुशासन कायम हुन नसक्नु हो । यसले सम्बन्धित कार्यालयमा अपारदर्शी तवरबाट आर्थिक क्रियाकलाप भइरहेको छ भन्ने प्रष्ट पार्छ । महालेखा परीक्षकको कार्यालयले सार्वजनिक गरेको आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को वार्षिक प्रतिवेदन अनुसार १३ अर्ब ३३ करोड

६८ लाख ७ हजार लेखापरीक्षण भएकोमा २० करोड ३८ लाख ९४ हजार बेरुजु देखिएको छ । यो लेखापरीक्षण भएको कुल रकम मध्ये १४ दशमलव ४३ प्रतिशत हो । यहाँका दुई नगरपालिका र आठ गाउँपालिका रहेका छन् । कुन पालिकाको कति छ बेरुजु रकमको आधारमा सबैभन्दा बढी बेरुजु तानसेन नगरपालिकाको देखिएको छ भने

सबैभन्दा कम रौनादेवी छहरा गाउँपालिकाको देखिएको छ । सबैभन्दा बढी बेरुजु देखिएको तानसेनको ४ करोड ९५ लाख ८८ हजार अर्थात् २ दशमलव २९ प्रतिशत देखिएको छ भने सबैभन्दा कम रौनादेवीको ६२ लाख ३३ हजार अर्थात् ० दशमलव ४६ प्रतिशत देखिएको प्रतिवेदनमा उल्लेख छ । -**बाँकी वार्ता पेशमा...**

गुल्मीको कालीगण्डकीमा सिङ्गो गाउँ नै व्यावसायिक किबिखेतीमा

तम्घास (गुल्मी), जेठ ४/गुल्मीको कालीगण्डकी गाउँपालिकाका किसान किबिखेतीमा आकर्षित भएका छन् । बडा नं १ सिरकोटको सिङ्गो गाउँ नै व्यावसायिक किबिखेतीमा लागेको हो । मकैलगायत बाली लगाउँदा लागत बढी, उत्पादन र आम्दानी कम भएकोले किसान किबिखेतीमा लागेका हुन् । अहिले किबिखेती बजार राम्रो भएकोले किसानलाई व्यावसायिक खेतीमा लाग्न प्रेरित गरेको स्थानीय बताउँछन् । सिरकोटका १८ परिवारका नागरिकले अहिले २५० रोपनी क्षेत्रफलमा किबिखेती गरिरहेका छन् । त्यसमा हज्जार ४०० बिरुवा लगाइएको छ । स्थानीय लक्ष्मीपति न्यौपानेले आफ्नो बारीमा २०७७ सालमा एक हजार ४०० बिरुवा लगाए । पहिलो उत्पादनका रूपमा गत वर्ष उनले दुई लाख ५० हजारको किबि खेती गरे । यस वर्ष सात लाखको बिक्री गर्ने लक्ष्य राखेको उनले बताए । 'गत वर्ष बिक्रीको सुरुको वर्ष थियो, यस वर्ष

४५ विन्टल फल्ले अनुमान छ', न्यौपानेले भने, 'बिक्रीबाट प्राप्त भएको आम्दानीले घरखर्च राम्रो चलेको छ ।' रोजगारीको सिलसिलामा २०६१ सालमा भारत गएका उनी दुई वर्ष बसेर स्वदेश फर्किए । अहिले स्थानीय देउराली माध्यमिक विद्यालयमा अध्यापनसमेत गराउने उनले

किबिखेती साथै एक हजार ४ सय सुन्तलाका बिरुवा लगाएका छन् । सोही गाउँमा गगन तारामुका ९०० तथा चन्द्रकला पाण्डेका ८०० किबिखेती बिरुवा छन् । गत वर्ष सिरकोटबाट मात्रै १० लाखको किबि निर्यात भएको छ । स्थानीय बजारमा फुटकर प्रतिकिलो ३०० र थोकमा प्रतिकिलो

२०० मा बिक्री हुन्छ । औसत प्रतिकिलो २५० मा स्थानीय बजारका साथसाथै बुटवल, भैरहवासम्म पनि किबि बिक्री हुने गरेको उन्नतशील कृषि तथा फलफूल कृषक समूहका अध्यक्षसमेत रहेका पदमपाणि पाण्डेले जानकारी दिए । -**बाँकी वार्ता पेशमा...**

पा.वि.ह.द.नं. ०११/०५२

पा.वि.प्र.का.ह.नं. ११/०५१/०५२

जनचर्चा

सम्पादकीय

सुशासन : कुरा हैन, व्यवहारमा उतारौं

सुशासन आम नागरिकले अनुभूत गर्ने विषय हो । राज्यका हरेक संयन्त्रहरूबाट प्रवाह हुने बहु आयामिक सेवाहरू कुनै पनि मोलाहिन्या विना, वाधा अट्टारो विना, कुनै पनि भन्मन्ट नखेपी सहज रूपले प्राप्त गर्न सक्ने अवस्था नै सुशासन हो । राज्य प्रदत्त सेवाबाट आम नागरिकले प्राप्त गर्ने आत्म सन्तुष्टि नै सुशासनको सबैभन्दा बलियो सूचक हो । तर नेपालको सन्दर्भमा सुशासन कुरामा मात्रै सिमित बन्न पुगेको छ ।

पारदर्शिता, जवाफदेहिता र जिम्मेवारीपन सुशासनका महत्वपूर्ण जग हुन् । यिनको अभावमा गाउँ तहको सानो क्लबदेखि सरकारसम्म सुशासनयुक्त हुन सक्दैन । तर विडम्बना स्थानीयदेखि संघीय सरकारको प्राथमिकतामा सुशासन नपर्ने दुखद हो । नेपालका राजनीतिक दलहरूले सधैं भाषणमा बोल्ने कुरा हो सुशासन र समृद्धि । उनीहरूले जसरी सुशासन र समृद्धिका कुराहरू गर्छन्, व्यवहारमा भने कार्यान्वयन भएको देखिँदैन । नेपालको सिविधानले पनि दिगो शान्ति, समृद्धि र सुशासनमा जोड दिएको छ । तर व्यवहारमा भने त्यो लागु हुन सकेको छैन । राजनीतिक दलहरू र सरकार मुलुकमा सुशासन दिन र सेवाप्रवाह प्रभावकारी बनाउन असफल देखिएका छन् । देशको भ्रष्टाचारको अवस्थाबाट पनि सुशासनको अवस्था सहजै अनुमान लगाउन सकिन्छ । सुशासन कायम गर्न भ्रष्टाचारको मुहान सफाई गर्नुपर्छ । तर, हामीकहाँ मुख्य मुद्दा मानिएको राजनीतिक क्षेत्र नै अत्याधिक भ्रष्ट हुन पुग्दा शासकीय व्यवस्थामा नै गम्भीर समस्या देखिन थालेका छन् । राजनीतिक दल र विशेषगरी सत्तामा गएकाहरू जसरी हुन्छ कमाउधन्दा लाग्ने गरेका छन् । जसका कारण मुलुक र जनताले दुःख पाएका छन् । अहिलेका शासक यति धेरै गैरजिम्मेवार छन् कि उनीहरूलाई जनताले भोग्नुपर्ने पीडा मर्कासँग कुनै सरोकार छैन । कसरी हुन्छ मस्तर कमाउने र आफ्नालाई मात्रै पोस्ने काममा नै उनीहरू लिप्त हुन पुगेका छन् । यो अत्यन्तै दुःखद हो ।

मुलुकमा संघीय शासन व्यवस्थाको अभ्यास भइरहे पनि भ्रष्टाचार, अनियमितता र बेरोजगारी समस्याका कारण यो शासन व्यवस्थामै समस्या उत्पन्न भएको छ । यस्ता समस्याको समाधान तत्काल नगर्ने हो भने संघीय शासन प्रणाली असफल हुने कुरा नकार्न सकिँदैन । दल सञ्चालन गर्ने अनुया असल र इमानदार बन्न सक्ने हो यस्तो अवस्था सिर्जना भने हुँदैन । तसर्थ राजनीतिक दलहरूले सुशासनको पक्षमा भाषण हैन व्यवहारमा उतारेर देखाउन जरुरी छ ।

Opinion @ Social Network

घमण्ड तेति मात्र देखाउ जति भित्रो हैसिएत छ
शिरले आकाश छोए पनि त्यो नर्बिसिनु बुद्धा जमिनमै हुन्छ ।
(निशा आलेको फेसबुक स्टेटस <https://www.facebook.com/Nisha.Ale>)

यो सामाजिक संजालमा पोष्ट गरिएका धारणाहरू रक्छौं । यसका लागि हामी फेसबुक पेज www.facebook.com/shitalapati मा लगन गर्न सक्नुहोस् ।

जनचर्चाका लेखकको उम्मा तपाईंलाई आईदेखो छ । यो पत्रिका अठ्ठ सन्दीप अलि पठनीय बनाउनको लागि तपाईंहरूको अनुकूल सुझावहरूको हामीलाई अत्यन्तै जरुरी छ । पाठकवृन्द तपाईंका सुझावहरू दिई हामीलाई सहयोग गर्नुहोस् ।

जनचर्चाका लेखक
भगवतीदेवी तामनेर, पाल्पा

प्रहरी कर्मचारी	२४०००
बुद्धका ०५१-२०००२	मिसअम्बाला मैरहा ०५१-२००१३
स.प्र.प्रमाण्य बुद्धका ०५१-२००३३६९	४४०००
बुद्धका रामप्र ०५१-२०१२३	परिवार नियोजन सभा पाल्पा ०५१-२००३३
मैरहा ०५१-२००९९	पाल्पा जिला अस्पताल ०५१-२००३३
अपवासी ०५१-२००९९	सुनिकी मेडिकल कलेज प्रभास ०५१-२००९९
मुम्दी ०५१-२००९९	फिक्क परासी ०५१-२००९९
परासी ०५१-२००९९	मैरहा जिला अस्पताल ०५१-२००९९
तैरहा ०५१-२००९९	सुनिकी मेडिकल अस्पताल ०५१-२००९९
पाल्पा ०५१-२००९९, २००९९	तैरहा जिला अस्पताल ०५१-२००९९
इन्द्रा रामप्र ०५१-२००९९	सुनिकी मेडिकल अस्पताल ०५१-२००९९
अपवासी कर्मचारी	२४०००
सुनिकीमेडिकल ०५१-२००९९, २४०००	बुद्धका मैरहा ०५१-२००९९
सुनिकी अम्बाला अस्पताल ०५१-२००९९, २४०००	सुनिकी मेडिकल अस्पताल ०५१-२००९९

शुद्ध पानी : शक्ति र बुद्धिको खानी

खगेन्द्रराज सिटौला

खानेपानीको कारणले पनि मान्छेको बुद्धि बढी र घटी हुन्छ कि हुँदैन ? खानेपानीको कारणले मान्छे साहसी वा कातर हुन्छ कि हुँदैन ? यो जटिल सवाल हो । खानेपानीले पनि मान्छेमा बुद्धि घटी र बढी हुने, स्रोत र काँतर हुने आधारतत्त्वमा प्रभाव पार्छ भन्ने विचार पृथ्वीनारायण शाहले 'कुपको पानी खान्या छेउ बुद्धि पनि हुँदैन स्रोत पनि हुँदैन' भनेर अधि सारेको पाइन्छ । अर्थात् कुपको पानी खानेहरूमा धाराको बग्ने पानी खानेको तुलनामा बुद्धि र साहस कम हुन्छ भन्ने मत पृथ्वीनारायणको रहेछ । उनले के आधारमा वा के अनुभवमा यो निष्कर्ष निकाले यसको वैज्ञानिक किसिमले सत्य तथ्य पत्ता लगाउने जिम्मा सम्बन्धित विज्ञ तथा अनुसन्धानकर्तालाई नै छोड्दा राम्रो होला । कुवाको पानी खाने मान्छे कम स्रोत वा कम बुद्धि भएको हुन्छ भनेर पृथ्वीनारायण शाहले संसार भरका अध्ययन अनुसन्धान गर्नेलाई नयाँ विषय चाहिँ दिएका रहेछन् । हेरौं विज्ञान जगतले यसको वैज्ञानिक किसिमले कसरी सदर वदर गर्ला । जमेको कुवाको पानी खाने कम स्रोत र कम बुद्धि भएको हुन्छ बगेको पानी खानेको तुलनामा भन्ने पृथ्वीनारायण शाहको विचारमा वैज्ञानिक आधार भने जरूर देखिन्छ ।

जनतालाई जमेको सडैको फोहर खाने पानी होइन बगिरहने निर्मल स्वच्छ खाने पानी खुवाउने वकालत हो पृथ्वीनारायण शाहको । गतिहरेर विचार गर्दा पृथ्वीनारायण शाहले ठिकै भनेको देखिन्छ । किनभने जमेको, सडैको दुषित फोहर पानी खाँदा भन्ने मानिसमा अनेक रोग विराम लाग्ने संभावना प्रवल हुन्छ । रोमी मन्डो शारीरिक तथा मानसिक रूपमा कमजोर हुन्छ । ऊ जस्तो निरास देखिन्छ भोक्राएर बस्छ । उसको शारीरिक र मानसिक विकास ठिक ढंगले बढ्दैन । अर्थात् रोगले गर्दा उसको शारीरिक, मानसिक तथा बौद्धिक विकासमा प्रतिकूल प्रभाव पार्दछ । जसको कारणले उ सबै किसिमले शिथिल, निरास र कमजोर हुन्छ । यसले उसको

साहस र बुद्धिलाई अक्षय गराएर लान्छ । यसैलाई पृथ्वीनारायणले बुद्धि नहुने स्रोत नहुने रहेछ भनेको देखिन्छ । शुद्ध खानेपानीको महत्व कति छ भनेर पृथ्वीनारायणले दर्शाएको छ । शुद्ध खानेपानीको शक्ति बुझेर जनतालाई सफा खानेपानी को सुनिश्चित गर सरकार भनेको हो यो । शुद्ध पानी खुवाउ सबै किसिमले जनतालाई बलियो बनाउ पृथ्वीनारायणले यही भन्छ हरेक सरकारलाई । जनतालाई शुद्ध पानी खुवाउन नसक्नु जनतालाई साहस र बुद्धिमा कमजोर पारेर लान्छ हो भने पृथ्वीनारायणको मर्म बुझ्न कम्पुस्युई गर्नु हुँदैन । जनताले शुद्ध खाना र पाना अद्याउने गरि खान पाउनु पर्दछ । कुन स्थानका जनताले शुद्ध पानी खान पाएका

छन् छैनन् राज्यले हेर्नु र केलाउनु पर्दछ । कुन स्थानका जनता अर्थात् जनसमुदायमा पानीको कारणले के कस्तो रोग लागेको छ सबै जानकारी राज्य वा राज्यका निकायसंग हुनुपर्दछ । राज्यले जति सक्दो छिटोभन्दा छिटो जनतालाई शुद्ध खानेपानी खुवाउने परिस्थिति सुनिश्चित गरिनु पर्दछ । जमेको र सडैको फोहर पानी खानुपर्ने बाध्यताबाट जनतालाई सवाको लागि मुक्त गरिनु पर्दछ । हाम्रा पुर्खाहरूले पानीका मूल छेउछाउ खोना नदी किनारमा, मुहानमा फोहर गर्न हुँदैन भनेर मान्छेलाई देउताको डर देखाएको पनि सफा जलकै लागि हो भन्ने सजिलै बुझ्न सकिन्छ । नदी खोलाजालालाई पूजा गराउने चलन पनि यही पानी सफाईसँग नै जोडिएको सवाल हो । पानी सत्यतासँग जोडिएको सवाल हो । पृथ्वीनारायणले मान्छेलाई मानसिक रूपले पनि अथवा मनोवैज्ञानिक किसिमले पनि भड्का दिएको रहेछ । जमेको सडैको फोहर पानी पिउने मान्छे साहसी पनि र बुद्धिमान पनि हुँदैन भन्ने कुरा सुनेपछि या बुझेपछि उनीहरू फर्कन्छन् । र आफै शुद्ध सफा खानेपानीको लागि सचेत हुन्छन् । अनि उनीहरू आफै सक्नु र सम्भार भएर शुद्ध सफा खानेपानीको लागि अभियान चलाउन लाग्दछन् । मान्छेले बढ्ता बुद्धिको लागि पनि शुद्ध पानी खानु पर्छो बढ्ता शक्ति र साहसको लागि पनि शुद्ध पानी खानु पर्छो । सबै शुद्ध पानी खाउँ तललाई बलियो बनाऔं मनलाई तिखो बनाऔं । पृथ्वीनारायणले सबैलाई यही भन्छ । जमेको अशुद्ध पानी नखाऔं बग्ने सफा पानी र पानीका मुहानलाई फोहर नबनाऔं । के हामी पानीका मुहान, खोला, नदी आदिलाई सफा राख्ने बनाउने अभियानलाई राष्ट्रिय अभियान बनाएर आम जनतालाई यो अभियानमा जोडेर यसलाई जनताको निरन्तर अभियान बनाउन सक्नेौ ? पृथ्वीनारायण शाह कुवाको पानी जस्तै जमेर बग्ने निष्कृष्य चरित्र र प्रवृत्तिका मान्छे होइनन् । बग्ने पानी जस्तै गतिशील र सक्रिय जीवन जिउने धार र सार उनको चरित्रक व्याक्तित्व हो । उनले जीवन धारलाई पानीसँग मिलाउन र तुलना गर्न चाहेको देखिन्छ । त्यसैले गतिशील व्याक्तित्वका धनी पृथ्वीनारायण शाहले जमेको कुवाको पानी र त्यो पानी प्रवृत्तिका गतिहीन लेसिलाई मन पराएनन् । अनि निष्कर्ष निकाले कुपको पानी खानेको बुद्धि पनि हुँदैन स्रोत पनि हुँदैन । यो मनोवैज्ञानिकसम्बद्ध विश्लेषण पनि हो । जे होस् शुद्ध पानी खान पाउनु पनि जनताको मौलिक अधिकार अथवा मानव अधिकार हो । अथवा यो मानव अधिकार अफ्र बढेर भन्दा जीवन अधिकारको सवाल पनि हो । यो पृथ्वीनारायणको जनस्वास्थ्यसँग जोडिएका महत्वपूर्ण तर गम्भीर सवाल पनि हो । जनतालाई कसरी बुद्धिमान र बलवान् याने शासकमा बनाउने विन्ताको सवाल पनि हो हाम्रा राष्ट्रपतिमार्ताको । जताबाट पनि जुनै कोणबाट पनि पृथ्वीनारायणले बलियो जनता खोजेको छ । बग्ने पानी जस्तै स्वच्छ, तथ्य र गतिशील जनता खोजेको छ । गतिशील जनता धार खोजेको छ ।

-विभी न्यास डटक

गोष्ठ : इच्छाशक्तिको कमीले बाधा आउछु। व्यवसायमा पिताको सहयोग लिन्छु ।	तुम्हा : इच्छाशक्तिको सहयोग लिन्छु ।
सुष्ठ : प्रेमीसँग भ्रमणका योग छन् ।	राजनीतिक क्षेत्रमा प्रभाव बढ्नेछ ।
सिद्धि : फिजुल खर्चेरि बच्नुहोस् । स्वास्थ्यमा सुधारका योग छन् ।	धन : सामानको जिम्मेवारी स्वयं सम्भाल्नु । प्रतिस्पर्धाले हार सक्नेछन् ।
कर्मठ : व्यापारबाट लाभ आर्जन गर्न सकिन्छ ।	अक्षर : दिगो कार्य प्रारम्भ हुन्छ ।
सिद्धि : नकारात्मक कृष्णबाट टाढा रहनु । जीवनसाथिसँग मनमटाका योग छन् ।	कृष्ण : प्रशासनबाट सत्यता लिन्छ ।
कर्मठ : समय निकै उत्साहजनक रहेको छ । मेहनतले सर्विसमा व्यतिर्ण गर्न सक्नेछ ।	राष्ट्र : राष्ट्रिय प्रेमले आत्मिक विकास रोकेंको छ ।

राष्ट्रिय प्रेमले आत्मिक विकास रोकेंको छ । मेहनतले सर्विसमा व्यतिर्ण गर्न सक्नेछ ।

छोराछोरी सामुदायिक विद्यालयमा भर्ना गरेको प्रमाण बभ्ताउन निर्देशन

गाउँपालिकाले सैशिक सत्र २०८२ देखि सार्वजनिक पद धारण गर्न अत्यन्तकठिनाई आएका छोरालाई सामुदायिक विद्यालयमा भर्ना गरेको प्रमाण पत्र नगर्न भनेको हो । पर्वतको पैथार गाउँपालिकाले सार्वजनिक पद धारण गरेका व्यक्ति का छोरालाई अनिवार्यरूपमा सामुदायिक विद्यालयमा भर्ना गर्न दिएको निर्देशन चलाना भए नभएको परिक्षण गर्न चालेको छ । गाउँपालिकाले सैशिक सत्र २०८२ शुरू भएपछि पालिकाभित्र कार्यरत सार्वजनिक ओहोदाका व्यक्तिहरुले आना छोराछोरी सामुदायिक विद्यालयमा भर्ना गरेको प्रमाण पत्र नगर्न ताकेता गरेको हो । सार्वजनिक पद धारण गरेका जनप्रतिनिधि, कर्मचारी, प्रधानाध्यापक, व्यवस्थापन समितिका पदाधिकारी, शिक्षक तथा विद्यालय कर्मचारीलाई आना छोरा, छोरी, नाती, नातीना सहराका विद्यालयमा भर्ना गरेको प्रमाण तीन दिनभित्र पत्र नगर्न भनेको हो । गाउँ कार्यपालिकाले सैशिक सत्र २०८२ देखिनै अनिवार्य रूपमा सामुदायिक विद्यालयमा पठनपाठन गराउनुपर्ने निर्णय गरेको भएपनि कार्यान्वयन नभएपछि यसवर्ष प्रमाण पत्र पेश गर्न लगाएको प्रमाण प्रशासकीय अधिकृत जीवन गैरले जानकार दिए । आइतबार बिहान प्रमाण पत्र नगर्नुपर्ने उनको भनाइ छ । वैरका अनुसार सार्वजनिक शिक्षाको गुणस्तर सुधारेको लागि जिल्लामा यस्तो निर्णय गरेको हो । शिक्षेवार् पदाधिकारी, स्वयं प्रभु र शिक्षकले छात्राछात्रोले निजी विद्यालयमा पठनपाठन गराउँदा सामुदायिक विद्यालयको गुणस्तर बढ्दैन हुन सकेको गुनासो बावजुद पालिकाले यस्तो निर्णय गरेको उनको भनाइ छ । पैथार गाउँकार्यपालिकाले विसं २०८० साउन २९ गतेको बैठकले अनिवार्य रूपमा सामुदायिक विद्यालयमा भर्ना गराउनुपर्ने निर्देशन दिएको थियो । सार्वजनिक पद धारण गर्ने पालिकाभित्र स्थायी वा अस्थायी रूपमा बसोबास गर्दै आएका व्यक्ति को स्तान चालु सैशिक विद्यालय अनिवार्य रूपमा सामुदायिक विद्यालयमा भर्ना गरेर पठाउनुपर्ने बाध्यकारी नियम लागू

सामुदायिक विद्यालयमा पठनपाठन गराउनुपर्ने नभएपछि गरेको भएपनि कारकान्वयन नभएपछि यसबारे प्रमाण नै पेश गर्न नसार्नेको प्रमाण प्रशासकीय अधिकृत जीवन गैरले जानकारी दिए। आइतबारभित्रै प्रमाण पेश गर्नुपर्ने उनको भनाइ छ। गैरका अनुसार सार्वजनिक शिक्षाको गुणस्तर सुधार्का लागि पालिकाले पढाई थपि, गरेको छ। जिम्मेवार यता निर्धार, यसै प्रय र शिक्षकको छोराछोलेले निजी विद्यालयमा पठनपाठन गराउँदा सामुदायिक विद्यालयको गुणस्तर घट्छ, हुन नसकेको गुनासो आएपछि पालिकाले यस्तो नियम गरेको उनको भनाइ छ। पैतृ कार्यकायपालिकाको निर्णय २०८० चैत २९ गतेकाै बैठकले अनिवार्य रूपमा सामुदायिक विद्यालयमा भर्ना गराउनुपर्ने निर्देशन दिएको थियो। सार्वजनिक प्रय धारण र समाजकार्मिकताका लागि वा अस्थायी रूपमा बसोबास गर्दै आएका व्यक्तिको सन्तान चालु शैक्षिक क्रमदेखि अनिवार्य रूपमा पठनपाठन गरी विद्यालयमा भर्ना गरेर सुहाउनुपर्ने बाध्यकारी नियम लागू

गएएको गाउँपालिकाका अध्यक्ष तोरमपल्ल ठकुरीले जानकारी दिए । उनका अनुसार पालिका अध्यक्ष र उपअध्यक्ष नेपालीकाको कार्यलयमा, वडा अध्यक्ष र सदस्यहरूले सम्बन्धित वडा कार्यलयमाथि पालिकाको शिशा युवा तथा खेलकुद शाखामा, कर्मचारीहरूले प्रशासन शाखामा, स्वास्थ्य क्षेत्रमा कार्यरत कर्मचारीलाई पालिकाको स्वास्थ्य शाखामा प्रमण पेश गर्न भनिएको छ । यसैगरी विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष र प्राध्यापिका, शिक्षक र विद्यालय कर्मचारीले सम्बन्धित विद्यालयका प्रबन्धक पालिकाको शिशा युवा तथा खेलकुद शाखामा प्रमण पेश गर्न भनिएको अध्यक्ष ठकुरीले बताए । सामुदायिक विद्यालयमा विद्यालय व्यवस्थापन समिति वा शिक्षकको सभा रहेका हुन्छन् तर आफ्नो सप्तमा संस्थापन विद्यालयमा पठाउँदै गएको छन । प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतलाई लेख्ने अभिभावकको विद्यालयको शैक्षिक प्रणाली र व्यवस्थापनको निगरानी गर्दै भनेका शिक्षाको गुणस्तरियतामा बृद्धि हुने विश्वास व्यक्त गरे ।

-रासस

गल्मी दरबार गाउँपालिकाको अनुरोध

- आफूले तिर्ने/बुझाउनुपर्ने कर समयमा नै बुझाउने बानी बसालौ ।
- आफ्नो घर-आँगन वरपर सधै सफा र स्वच्छ राखौ ।
- आफ्नो वरपर सञ्चालनमा रहेको विकास निर्माण कार्यहरुको नियमित अनुगमन गरौ
- कुनै सामान वा वस्तु खरिद (किन्दा) लेवल हेरेर म्याद रहे-नरहेको एकिन गरेर मात्र खरिद गर्ने बानी बसालौ ।
- म्याद गुमेका (Date Expiry) सडेगलेका सामग्रीले हाम्रो स्वास्थ्यमा प्रत्यक्ष असर पर्ने भएको हुँदा त्यस्ता सामग्रीको बिक्री वितरण नगरौ ।

गेष्टराज विधारे प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत	तारा थापा देवा उपअध्यक्ष	सरोजकुमार थापा अध्यक्ष
---	--	--

मुल्ती दरबार गाउँपालिका

जर्क कार्यालयिकाको कार्यालय
 खोस्टे-२, मुल्ती
 सुनसरी प्रदेश, नेपाल

रैनादेवी छहरा गाउँपालिकाको अनुरोध

- खादोपानीका मुल मुहानहरुका संरक्षण गरौं ।
- वन जंगलमा आगलागी हुन नदिन सावधानी अपनाऔं ।
- श्रम र श्रमजीवीहरुको सम्मान गरौं ।
- स्थानीय उत्पादनलाई प्रोत्साहन गर्न त्यस्ता उत्पादित वस्तुहरुको प्रयोग गरौं ।
- अपाङ्गता भएका व्यक्ति, जेष्ठ नागरिक, असाहाय तथा बालबालिकाहरुलाई सक्दो सहयोग गरौं ।
- आफ्नो घर-आँगन वरपर सधैं सफा र स्वच्छ राखौं ।

कृष्णप्रसाद ज्ञवाली प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत	युवराज थापा उपाध्यक्ष	रुक्माकुट मगराई अध्यक्ष
	रैनादेवी खड्का माईपालिका नई कार्यपालिकाको कार्यालय MAI-PALIKA लुम्बिनी प्रदेश नेपाल	

कोरियामा नेपाली विद्यार्थीहरू किन समस्यामा पर्छन् ?

शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि
मन्त्रालयले कोरिया अध्ययनका लागि
प्रदान गर्ने वैदेशिक अध्ययन अनुमति
पत्र (एनओसी) स्वस्थित गरेको छ ।
दक्षिण कोरियामा डी-२ र डी-४
विषयमा स्नातक तह अध्ययन गर्ने जाने
विद्यार्थीहरूका लागि प्रदान गरिदै
आएको एनओसी हाललाई स्वस्थित
गरिएको छ । स्नातकोत्तर तहका
लागि गर्ने नियमानुसार एनओसी प्रदान
गरिने मन्त्रालयले जनाएको छ ।
कोरियामा अध्ययन गर्ने नेपाली
विद्यार्थीहरूले सुलेखि नै रोजगारीमा
बढी प्राथमिकता दिने र अध्ययनमा
निरतता नहुने, स्टडी आवर कम
भएका विद्यार्थीहरूमात्र भर्ना हुने
कारण अध्ययनको निरन्तरतामा समस्या
आउने, काम पठाउन समस्या हुनेमा
क्षेत्रिय लगायत मानविक समस्याहरूमा,
डिग्रीशन सकारात्मक कालो सूचीमा
राखेका विद्यार्थीहरूमा सबैत
सुलेखी पठाउने गरेको सम्वन्धमा
देखिएको एनओसी जारी गर्ने स्वस्थित
गरेको शिक्षा मन्त्रालयले जनाएको
छ । परराष्ट्र मन्त्रालयमार्फत
कोरियास्थित नेपाली राजदूतावासा
सम्वन्धमाबारे जानकारी गराएको
गुण्यो । धेरै नेपाली समस्यामा परेको
सुचना आएको तत्कालका लागि
एनओसी जारी गर्ने कार्य स्वस्थित
गरेको शिक्षा मन्त्रालयको सूचना
अधिकारी निकलकडै डकाले बताए ।
मन्त्रालयले एनओसीलाई व्यावस्थित पद

नियमन गर्ने उपायका विषयमा अध्ययन गरी प्रतिवेदन पेस गर्न एक कार्यदल गठन गरेको छ । उक्त कार्यदलको सिफारिसको आधारमा थप निर्णय गरिने उनको भनाइ छ ।

के हो नेपाली विद्यार्थीले भोग्दै
आएको समस्या ?

कोरियामा नेपाली विद्यार्थीहरूले भोइदै
अर्को समस्याबारे शिक्षा मन्त्रालयले
परराष्ट्र मन्त्रालयसँग जानकारी मागेको
थियो । सोही आधामा परराष्ट्र मन्त्रालय
मन्त्रालयले कोरियास्थित नेपाली
राजदूतावासलाई पत्राचार गरेको
थियो । परराष्ट्रको पत्रको जफामा
दूतावासले डी-२ चीन्ड भिसामा
अध्ययनका लागि कोरिया जाने
विद्यार्थीहरू विभिन्न दूतावासहरू प्रसित
रहेको स्पष्ट पार्नेको थियो । परराष्ट्रलाई
नेखेको पत्रमा दूतावासले कोरियामा
जाने विद्यार्थीहरूको अवस्था
जिनानुदिन समस्यागत बढिरहेको
चनाएको छ । कोरियामा
अध्ययन गर्ने नेपालका लागि
विद्यार्थीहरू डी-२ र डी-२ भिसामा
जाने गरेका छन् । डी-२ भिसामा
जाने विद्यार्थीहरूको प्रवेशपत्र तिथि
आफूले पढ्न चाहेको विश्वविद्यालयमा
पढ्न हुने गरेका छन् ।
कन्सल्टेन्सीहरूले नेपालबाट जेडा नै
अबैधानिक रूपमा काम पाइने
आधारमा दिने गरेको दूतावासले
जनाएको छ । तर, सोसँगै काम
नहुँदा मानसिक तनाव र समस्यामा
जाने गरेको दूतावासको भनाइ छ ।
डी-२ भिसामा आउने विद्यार्थीहरू
कोरिया प्रवेश गरेपछि ६ महिनाखि
अघि वर्षसम्म काम अध्ययन गर्नुमा
त्यसपछि डी-२ बाट डी-२ भिसामा

जानका लांग अर्को विश्वविद्यालयमा आवेदन दिने गरेका छन् । अर्को विश्वविद्यालयमा आवेदन दिँदा ती विश्वविद्यालय कोरिया गररकारको कालोसूचीमा परेको हुने, कैंडट आनर कम्प भएका विश्वविद्यालयमा आवेदन गरेकाको विषयमा छ । डी-१ सिसामा कोरिया प्रवेश गर्दा भाषा अध्ययन हुनेकेपछि छन विश्वविद्यालयमा भर्ना हुने भने नेपालबाट कन्स्टन्टल्लेहलले सुनिषिचत नगरिकन, आउने बित्तिकै भर्ना गर्ने पाउने र पैसा थपथप कमाउने भन्ने आशवासन दिएर पाठाने गरे को दूतावासले जनाएको छ । कन्स्टन्टल्लेहलले विषाधीको को भन वास गरेर अबैधानिक तरिकाले भर्ना पति कोरियामा काम गर्न पाइन्छ भनेर कोरियाली भर्नाको व्यापार गर्दै आएको समेत दूतावासले जनाएको छ । डी-१ सिसाको नाममा अस्थायिक रकम असुनी भए, एउटा कामका लागी ३-४ प्रकटसम्म पैसा उठाउने, कोरियामा भएका एजेन्टगणले कोरिा खोजिदिने लगायत विभिन्न बहानामा फेरि पनि पैसा लिएर नुन छुट्या नै चलाउने गरेका को भनी समुधान्य परेका विषाधीहरूबाट दैनिक मुनासो कोरिा गरे को दूतावासले जनाएको छ । कन्स्टन्टल्लेहलले भनेकोसो अस्थायी नबन्दा र आर्थिक अभावले गर्दा प्रखर १९-१९ वर्ष लागेका विषाधीहरू १९८८ टुटोरियलमा भर्नाकोसो गरेका छन् । केही समययछि शास्त्रीरिक रूपमा शोषणमा परेको भनी टुटोरियलमा मुनकोसो गर्ने, जोसल टुटोरियलमा नजोकोसो हो, त्यो व्यक्तिले ब्याक मेलिङ गरेर पैसा नभने, नदिएमा प्रद्वी केने भनी प्रस्ती दिनेबन्दाको भन्ने भन्ने गरेको

डढेलोबाट बचाँ र बचाऔं

- सलाई, लाईटरजस्ता प्रचलनशील वस्तु बालबालिकाले भेट्ने ठाउँमा नपाउँछौं
- जंगलमा सलाई तथा लाईटरको प्रयोग नगरी र गर्ने पनि भए सावधानी पूर्वक प्रयोग गरी राख्नुपर्ने निर्माजीको
- सानो असावधानीले जंगलमात्र होइन आसपासका वस्ती समेत उजाला हुन सक्छन्,
- जन, धन र वनको संरक्षण गर्नु
- सजिलै बन्ने, ढल्केरोबाट असावधानी पारी र अस्लाई पनि बचाउँछौं

अनुरोधक
डिभिजन वन कार्यालय
तानसेन, पाल्पा

सत्यवती गाउँपालिकाको अनुरोध

- जन्म, मृत्यु, बसाईसराई, विवाह, सम्बन्ध विच्छेद जस्ता व्यक्तिगत घटनाहरूको घटना घटेको ३५ दिन भित्र दर्ता गरौं ।
- व्यापार, व्यवसाय, उद्योग, कलकारखाना सञ्चालन गर्दा सम्बन्धित निकायमा दर्ता गरी इजाजत-पत्र लिएर मात्र सञ्चालन गरौं ।
- आफूले तिर्ने/बुझाउनुपर्ने कर समयमा नै बुझाउने बानी बसालौं ।
- आफ्नो वरपर सञ्चालनमा रहेको विकास निर्माण कार्यहरूको नियमित अनुगमन गरौं ।
- अपाङ्गता भएका व्यक्ति, जेष्ठ नागरिक, असाहाय तथा बालबालिकाहरूलाई सक्दो सहयोग गरौं ।
- आफ्नो घर-आँगन वरपर सधैं सफा र स्वच्छ राखौं ।
- स्थानीय उत्पादनलाई प्रोत्साहन गर्न त्यस्ता उत्पादित वस्तुहरूको प्रयोग गरौं ।

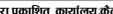
कमल प्रसाद भुसाल निर माया तरामु टिकाराम पाण्डे
प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत उपाध्यक्ष अध्यक्ष

सत्यवती गाउँपालिका
गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय
जोहाङ्ग, गुल्मी
लुम्बिनी प्रदेश, नेपाल

-रातोपाटी डटकम

अर्थ/कॉर्पोरेट समाचार

जैनचेतना दैनिकको आधिकारीक वेबसाइट
शितलपाटी .कम
www.shitalpati.com डिजिटल पत्रिका